

NOVICE

kmetijskih, obertnijskih in narodskih reči.

Novice izhajajo v Ljubljani
vsak teden dvakrat, nam-
reč v sredo in saboto.

Odgovorni vrednik **Dr. Janez Bleiweis.**

Veljajo za celo leto po pošti
4 fl., seer 3 fl., za pol leta
2 fl. po pošti, seer 1 fl. 30 kr.

Tečaj XI.

V sredo 16. marca 1853.

List 22.

Razglas.

Njegova c. k. visokost, presvitli gospod nadvojvoda Ferdinand Maks je zavoljo srečne oetve Njegovega c. k. apostoljskega veličanstva tile poziv za izzidanje božje hiše na Dunaju razglasil, ktera ima spomin prečudnega varstva božje previdnosti v véke ohraniti:

„Za Austrio novo hudodelstvo se je zgodilo. Nevarnost, ktera nas pretresne, če se le na njo spomnimo, je šla blizo memo nas; le posebna mila božja previdnost jo je odvernila. Nej večna noč to hudodelstvo zagernel ali naša hvaležnost in naše veselje nej si spomin postavi, kateri ju bo še v poznih poznih vékih po zasluženju pričal. Za najlepšo nalogo svojega življenja imam, da v nji posebni poziv spoznam, pri resničnim skazovanju, zvestosti in ljubezni, vdanosti in občudovanja za Njegovo veličanstvo povsod prvi biti, in izgovorim zavoljo tega prvi misel, od ktere si morem že pred misliti, da jo bodo mnogi kot spolnjenje že davno živih željâ pozdravili.“

„V hiši božji smo otétvo Njegovega veličanstva praznovali, in hiša božja bo najlepši spomin, po katerim zamore Austria svojo hvaležnost in svoje veselje oznanovati. Obernem se tedaj na vse, kateri so z mano ene želje, da se misel, ktera naše serce napolnuje, v veličanskem djanju pokaže, in da se tako dušna sprava za hudodelstvo zgodi, in povabim jih, s svojim pripogajanjem pripomoči, da se bo na Dunaju namenu primerna cerkev sozidala. Kraj se še v tem hipu prvega prevdarka ne more bolj natanjko določiti. Želeti pa je, da bi se ta hiša božja v gotiškim skladu sozidala, ktera je gotovo najbolj prikladna, visokost in bogatost keršanske misli po stavbnjski umetnosti očitno pokazati.“

„Se vé, da je za kaj tacega silno veliko denarjev treba. Pa cesarstvo ima dovolj posestnikov, kateri se nobeni priložnosti ne odtegnejo, svojo vdanost za cesarja in domovino, kakor tudi svojo gorečnost za vse, kar je lepega, v djanju pokazati, in katerih bistri um dobro spozná, da je premaga čez sile, ktere so v hudobijah 6. in 18. februarja tako jasno pokazale, od kod da so in kam da merijo, uravni red kakor tudi posestvo otélo. Tudi menj premožni bodo svojo dobro misel z darovi, če so še tako majhni, v djanju pokazali. Zavoljo tega smem upati, da se bodo pomočki našli, kaj narediti, kar se z velikostjo reči sklada. Pa prav prav je želeti, da bi vsi, kateri imajo namén za spomin srečnega otenja kaj storiti, svoje darove zidanju naklonijo. „Z zedinjenimi močmi!“ to je pregovor Njegovega veličanstva, in kjer se moči ne zedinijo, ni nič prida storiti mogoče.“ Na Dunaju 27. februarja 1853.

Visoka pomemba, ktero ta pobožna zidarija po, njo

oživljajočem duhu najčistejšega in najvišjega domoljubja dobí, in z njo ob enem božji previdnosti darovana hvaležnost, ktera domoljubno djanje posveči, zagotovijo začetju živo in občno vdeležnost, in z njo velik tek, ki je želje presvitlega nadvojvoda vreden.

Krajska dežela, — ktera se sicer, kar velikost, število prebivavcov in deželno bogatost zadene, z drugimi ne more toliko meriti, da bi veliko delo vspešno podperati mogla, bo gotovo z veseljem svoje storila, da se bo pri tem narodnem spominu toliko vdeležila, kolikor je njeni s pobožnim duhom združeni zvestosti in tolikrat poterjeni nepremakljivi vdanosti do cesarske rodovine pristojno, in gotovo ne bo za drugimi deželami ostala, kadar veljâ, čutljeje zvestosti, veselja in pobožne hvaležnosti, ktero je v zboru narodov pred Gospodom nebes in zemlje pokazati in pred oltarjem božjim darovati hitela, tudi v živem djanju pokazati, če veljâ, moči k delu zediniti, ktero ima čast občne domovine sedanjim ljudém in mlajšim s stanovitnim spominom najzvestejše ljubezni skazovati in z gnjusom njenih narodov nad ostudnim hudodelstvom, kakorsnega do zdaj v njeni zgodovini ni bilo brati, tudi svoje vročo hvalo za prečudno varstvo božje previdnosti ohraniti, ktera je nad posvečeno glavo Njegovega c. k. apostoljskega veličanstva v ostudnem napadu 18. februarja tega leta tako očitno čula, in bo v Austrie največjo srečo, kakor tudi v zatrenje njenih sovražnikov in njih hudobnih naklepov gotovo tudi prihodnje enako čula.

Tistim domoljubom na Krajskem, kateri se hočejo pri tem narodnem spominu vdeležiti, po mogočosti vstreči in jim, kolikor se da, odrajtovanje darov olajšati, sim poskerbel, da se bodo darovi v denarjih v Ljubljani pri poglavarstvinem predsedništvu, potem pri tukajšni c. k. okrajni, pri c. k. deželni glavni denarnici, pri obéh tukajšnih c. k. davknijah in pri mestnim magistratu, kakor tudi pri uredništvu Ljubljanskega nemškega časnika, kateri so rekli, da bodo darove prejemali, in na deželi pri vsih c. k. okrajnijah in njihovih ekspositurah; pri c. k. nabernih denarnicah v Novem mestu in Postojni, pri vsih c. k. davknijah, kakor tudi pri županijah dajati mogli.

Vsi zneski se bodo potem, ko bodo dotični izkazali od oblastnij, uredov in organov, ki jih naberajo, k poglavarstvinemu predsedništvu prišli, v poverstnih spiskih z imenovanjem posamesnih darivcov in njih darov po „Ljubljanskem časniku“ razglasovali.

V Ljubljani 9. marca 1853.

Gustaf grof Chorinsky l. r.
c. k. poglavar.